

2) Onjuiste toepassing van artikel 43, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 doordat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met woordmerk nr. 642952, THE BRIGDE, van rekwirante;

— rekwirante heeft met betrekking tot het woordmerk THE BRIGDE voldoende bewijzen van gebruik aangedragen om het normaal en daadwerkelijk gebruik van het merk in de zin van regel 22, lid 2, van verordening nr. 2868/95 aannemelijk te maken;

— het Gerecht heeft artikel 43, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 onjuist toegepast door niet te onderzoeken of de door rekwirante ten bewijze van het gebruik van haar merk aangedragen documenten daartoe geschikt waren, maar zich te beperken tot de verklaring dat de kamer van beroep terecht geen rekening heeft gehouden met dat merk omdat rekwirante geen voortdurend gebruik van dat merk tijdens de vijf referentie jaren heeft aangetoond, een vereiste dat in de wet niet wordt gesteld.

3) Onjuiste toepassing van de artikelen 15, lid 2, sub a, en 43, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 doordat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met beeldmerk nr. 370836, BRIGDE, van rekwirante;

— de door rekwirante aangedragen bewijzen voor het daadwerkelijke gebruik van het merk THE BRIGDE hadden voldoende moeten worden geacht om het gebruik van het merk BRIDGE aan te tonen;

— in elk geval moet het beeldmerk BRIGDE van rekwirante worden beschouwd als een „defensief” merk in de zin van de Italiaanse merkenwet, waarvoor derhalve geen bewijs van gebruik nodig is;

— het Gerecht heeft zich ten onrechte geschaard achter de door het BHIM voor het eerst in zijn memorie van antwoord aangevoerde (en om die reden in elke geval niet-ontvankelijke) betoog dat het concept van het defensieve merk onverenigbaar is met het stelsel van bescherming van het gemeenschapsmerk. In werkelijkheid pleiten tal van argumenten voor de verenigbaarheid van het concept van het „defensieve” merk met het gemeenschapsstelsel.

4) Onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 doordat het feit dat rekwirante houdster is verschillende merken die de term „bridge” als kern hebben (seriemerken) het gevaar van verwarring van deze groep merken met het merk BAINBRIGDE verhogen;

— ofschoon het Gerecht erkent dat de omstandigheid dat rekwirante houdster is van een „familie” van merken met als kern het woord „Bridge” in beginsel relevant is voor de beoordeling van verwarringsgevaar, heeft het deze merken in casu niet in aanmerking genomen omdat zij slechts zijn ingeschreven, maar nog niet zijn gebruikt, terwijl het gebruik van die merken in feite losstaat van de omstandigheid dat zij „seriemerken” moeten worden beschouwd.

Beroep ingesteld op 29 mei 2006 — Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-239/06)

(2006/C 178/38)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekster: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio, gemachtigden)

Verweerster: Italiaanse Republiek

Conclusies van verzoekster

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door te weigeren de eigen middelen vast te stellen en over te maken die zij ten onrechte niet heeft geïnd wegens de eenzijdige toepassing van een vrijstelling van invoerrechten op militair materieel, en door te weigeren de verdragingsrente te betalen die verschuldigd is doordat zij niet tijdig de eigen middelen ter beschikking van de Commissie heeft gesteld, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, 9, 10 en 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 en krachtens de overeenkomstige bepalingen van verordening nr. 1150/2000;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie vormde de vrijstelling van douanerechten die Italië eenzijdig toepaste in de periode voordat verordening nr. 150/203 van de Raad⁽¹⁾ van toepassing werd, een onrechtmatige afwijking van artikel 26 EG en de communautaire douanewetgeving. Zij heeft geleid tot een ongeoorloofde vermindering van de douane-inkomsten, die deel uitmaken van de eigen middelen van de Gemeenschap. Ondanks herhaalde verzoeken van de Commissie heeft de Italiaanse regering geweigerd het aldus voor de periode van 1 januari 1998 tot 31 december 2002 ontdoken bedrag van de eigen middelen vast te stellen en aan de Commissie over te maken, alsook de vertragingsrente over deze bedragen te betalen, zoals vereist door de in deze sector geldende regelgeving.

⁽¹⁾ PB L 25, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 29 mei 2006 — Fortum Project Finance SA

(Zaak C-240/06)

(2006/C 178/39)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partij in het hoofdgeding

Fortum Project Finance SA

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 56 EG en artikel 12, lid 1, sub c, van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de heffing van overdrachtsbelasting, wanneer waardepapieren op de hiervoor beschreven wijze als inbreng worden overgedragen aan een naamloze vennootschap die als tegenprestatie enkel nieuw uitgegeven aandelen uitreikt?

⁽¹⁾ PB L 249, blz. 25.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Koblenz (Duitsland) op 31 mei 2006 — Dynamic Medien Vertriebs GmbH/Avides Media AG

(Zaak C-244/06)

(2006/C 178/40)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Koblenz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Dynamic Medien Vertriebs GmbH

Verweerster: Avides Media AG

Prejudiciële vraag

Verzet het beginsel van het vrij verkeer van goederen in de zin van artikel 28 EG zich tegen een Duits rechtsvoorschrift dat de handel in beeldragers (DVD's, video's) per postorderverkoop verbiedt wanneer hierop geen vermelding is aangebracht dat zij aan een Duits leeftijdsonderzoek zijn onderworpen?

In het bijzonder:

Vormt het verbod op postorderverkoop van dergelijke beeldragers een maatregel van gelijke werking in de zin van artikel 28 EG?

Zo ja:

Is een dergelijk verbod ook gerechtvaardigd op grond van artikel 30 EG en in het licht van richtlijn 31/2000/EG⁽¹⁾ wanneer de beeldrager aan een leeftijdsonderzoek door een andere lidstaat van de EU is onderworpen en daarop een desbetreffende vermelding is aangebracht, of vormt een dergelijk onderzoek door een andere lidstaat van de EU een minder strenge maatregel in de zin van dit voorschrift?

⁽¹⁾ PB L 178, blz. 1.